

POD LAMPOU

11 / 2013



Varování!

Děti bez dozoru budou prodány do cirkusu!

IMG: superptakoviny.cz

Ještě předtím než začneme, bych se chtěl za celý časopis omluvit, že vyšel až o několik dní později. Můj zdravotní stav mi nedovolil časopis vytvořit, proto jsem pověřil schopného náhradníka. Bohužel se v neděli (2 dny po plánovaném vydání čísla) ukázalo, že moc schopný není. Doufáme, že se vám bude líbit i mírně opožděné číslo a vězte, že jste svědky historického okamžiku! Neboť takto politováníhodný omyl se stává nanejvýš jednou až dvakrát za desetiletí! Takže se radujte, že jsme vyšli pozdě! Sice to není jako vyhrát ve Sportce, ale ... no, co se týče Sportky, NIKDY JI NEVSÁZEJTE! Je to jedna veliká zlodějna. Tak zaprvé – šance na uhodnutí všech čísel je 0,00000715% (neboli jedna jediná kombinace z celkového počtu 13 983 816 kombinací je výherní) a tedy byste měli dostat (férově) výhru = vsazená částka × 13 983 816, neboli pro Superjackpot 10 sloupků + šance za 180 Kč, tedy krásné 2 a čtvrt miliardy! Nas***! Dostanete jen SUPERjackpot ve výši „směšných“ dvou set milionů a zadruté výhra není fixní, ale pohybuje se podle celkové částky vsazené v daném kole. Na výhru jde ale pouze 50%! Takže Sportka je něco jako automat, do kterého hodíte 10 Kč a zpět vám vypadne pětikoruna a ještě se radujete „hurá, vyhrál jsem!“ Roční obrat Sazky za rok 2012 činil přes 6 miliard. To ty peníze dejte radši mně! Amen.

Jakub Hledík

šéfredaktor

11/2013

<http://podlampou.cekuj.net>

Šéfredaktor: Jakub Hledík, **Redakční rada:** Tereza Čermáková, Marie Požárová, Jakub Pelikán, **Autoři:** **Úvod:** Jakub Hledík, **Téma:** Tereza Čermáková, Adéla Zvárová, **Rubriky:** **Knihy:** Lucie Kašparová, **Škola:** Petra Vrbová, Jakub Hledík, Karolína Vodvářková, **Odborný dohled:** Viktor Kořístka, **Grafické zpracování:** Jakub Hledík, **Korektura:** „Los úchylos anonymous“

ÚVOD



ŠACH MAT!!!

IMG: rapgenius.com

KORSPONDENČNÍ ŠACHY

Děkujeme Rudovi za hru. Byl jsi dobrý, ale na nás ještě nemáš. Zkus trénovat a snad jindy! ;)

Jakub Hledík

BLESKOVĚ

VETTEL počtvrté za sebou mistrem světa F1! Poker neboli four-of-a-kind právě zkompletoval německý jezdec F1. Bohužel oslavuje tituly zpíváním. **Letos připraven, přepnul jsem...**

Překonal jsi rekord. Sorry, tak ne, dozvěděl se Jágr od NHL. **Jaromír Jágr** už pózoval po svém 119. gólu s pukem a všichni si mysleli, že v NHL překonal další rekord. Jenže později vedení ligy oznámilo: "Je to omyl, všechno je jinak." Teprve až když bylo po všem, přišla uznávaná statistická agentura Elias Sports Bureau s tvrzením, že je všechno jinak. A vedení NHL následně vydalo oficiální prohlášení: "Držitelem rekordu v počtu vítězných gólů je Gordie Howe, jenž jich nastřílel 121."

Nahá ŠPOTÁKOVÁ pózuje pro kalendář Dukly Praha. Komu hodláte fandit příští sezónu? ;) <http://zkracovatko.cz/YsaAAI>

Jakub Hledík





Oslava gólu Michala Rabušice z 19. minuty (1:0)

FC SLOVAN LIBEREC předvádí na půdě Evropské ligy výborné výsledky! Hledáte-li dobrý pořad na čtvrteční podvečer, rozhodně sáhněte po ČT Sport! Ve **Freiburgu zaskočil** domácí fotbalisty, když z 0:2 dokázal vyrovnat a odvézt si bod. Po **výhře 2:1 nad Estorilem** čelili doma favoritovi skupiny FC Seville. Celý zápas dokázali vykrývat taktiku soupeře (nakopávané míče a centry za obranu) a po téměř dvacetiminutovce pod tlakem zachytil v 19. minutě rozehrávku soupeře Pavelka, nahrál spoluhráči a **MICHAL RABUŠIC zpoza vápna propálil gólmana**. Liberec byl poté aktivnějším týmem a nebýt **vyloučení** gólmana Kováře ze 78. minuty, jistě by sahali po vítězství. Do brány nastoupil po roční pauze **Hroššo** a v 88. minutě **inkasoval laciný gól** z úhlu. Bod je však skvělým výsledkem. Utkání si zopakujte zde:

<http://www.youtube.com/watch?v=6YWPDYRhrTY>



Hroššo inkasuje laciný gól z úhlu

Souboj Vinceta Iborra (Sevilla) a Serhiye Rybalky (Liberec)

7. 11. ve 21:05 nastoupí proti sobě stejní soupeři - tentokrát na španělské půdě. V tomto zápase bych spíše věřil **domácí Seville**. Budou hrát doma, nepodcení soupeře a jistě se připraví na jeho styl hry. Sevilla potvrdí v kurzu 1.45 (betclick.com) roli favorita a Liberec letos v EL poprvé odjede bez bodů.




Znáte to - jste sami doma a dostanete nápad podívat se na nějaký velmi krvavý horor. Po skončení se umyjete a jdete spát. Jenže za chvíli zavržou dveře a vy máte nutkavý pocit, že slyšíte kroky. Srdce se rozbuší, naskočí vám husí kůže a následující hodinu nehnutě sedíte přesvědčeni, že k vám z televize vlezla Samara, nebo se vám váš velmi podivný soused rozhodl vysát krev. Nakonec usnete. Když si na to pak ráno vzpomenete, skoro se stydíte. Takhle se vylekat kvůli ničemu!

Kde se vlastně strach bere? Když si projdeme situace, kdy se u nás projevuje (od procházky v temném lese až po oblíbenou hlášku “Na lavici bude jen tužka a papír!”), zjistíme, že se jedná buď o **potenciálně nebezpečné, nebo neznámé situace**. Když se bojíme, začneme být ostražitější. Například jdeme-li v noci temnou uličkou, automaticky nám něco řekne, abychom začali bedlivěji naslouchat okolním zvukům. Vrcholem pitomosti je nasadit si v takové situaci sluchátka, abychom strach “přehlušili”.

Většina lidí nepřizná, že se bojí, prostě proto, že nechtějí být považováni za zbabělce. To je naprosto hloupé. Pokud někoho nevystraší fakt, že mu někdo o půlnoci chodí po bytě (ačkoliv by měl být v domě sám), pak bych to ani náhodou nepovažovala za statečnost, ale spíš za nějakou lehčí formu tuposti nebo za nedostatek pudu sebezáchovy. Strach je totiž naprosto **přírozenou reakcí** a v přírodě je to právě tato emoce, co **zachraňuje život**.





Je to vlastně naprosto praktický **varovný systém**. Když se ocitneme v nebezpečí, náš mozek automaticky spustí jakýsi “**pohotovostní režim**”. Zrychlí se nám puls, naskočí nám husí kůže a tělo se začne třást. To vše nás má připravit k bleskové reakci, kdyby snad došlo k bezprostřednímu ohrožení. Prostě nám to připomene, že máme buď utéct, nebo zahájit nějakou obranou akci :D (představte si pod tím, co chcete!). Dnes už pro nás (alespoň v našich podmínkách) není příliš zásadní jestli se “umíme” včas bát a jestli v sobě najdeme dost pohotové odvahy. Vždyť kdo se denně ocitá v akutním ohrožení zdraví nebo života? Už **nemusíme každý den bojovat o přežití** a hlídat si záda na každém kroku. Přirozený řád neustálého nebezpečí z našeho života zmizel. Snad ho i postrádáme. Je možné, aby nám strach, ač ho někdy zapíráme, chyběl? Některé věci nasvědčují tomu, že ano. Proč by jinak vznikalo tolik hororů, ve kterých střeva létají vzduchem stejně často jako kusy končetin, když ne proto, že se lidé chtějí (a potřebují) bát? A proč by se stále zvětšoval počet těch, kteří vyhledávají adrenalinové sporty? **Buď se nudíme, nebo zkrátka občas trochu toho strachu potřebujeme.**

Tereza Čermáková



HALLOWEEN je velmi známý svátek. Většina z nás si myslí, že pochází z Ameriky, ale ve skutečnosti tento svátek slavili už **Keltové**, kteří mu říkali „Sam-hain“, neboli konec léta (slunovrat). Byl to svátek zesnulých - něco jako naše Dušičky (1. listopadu Svátek všech svatých a 2. listopadu Památka zesnulých). Keltové věřili, že v této noci **navštěvují jejich domovy duše mrtvých**, a tak jim **svítili na cestu lucernami vyrobenými z dýní**. Oblékali se do starých cárů oblečení a pomalovávali si obličej, aby do nich nevstoupili zlí duchové. Tento svátek se ale **nelíbil papeži** Bonifácovi IV., proto keltský (pohanský) svátek nahradil svátkem Všech svatých. V angličtině se tento svátek nazýval All Hallow's Day a z toho vznikl dnešní tak oblíbený **Halloween**, který se slaví v noci z 31.října na 1. listopadu.



IMG: klipart MS office

Tak to byl malý exkurs do historie a teď něco o dnešním slavení Halloweenu. Dnes se Halloween slaví v USA, Kanadě, Irsku, Austrálii, Švédsku a v mnoha dalších zemích. Lidé obvykle zdobí své domy a zahrady. K nejtypičtějším ozdobám neodmyslitelně patří vyřezaná dýně se svíčkou uvnitř, zvaná **jack-o'-lantern**, dále čarodějnice, duchové, černé kočky, košťata, ohně, příšery, kostlivci a podobně. Typické barvy Halloweenu jsou **oranžová a černá**.

V předvečer Halloweenské noci se děti převlékají do strašidelných kostýmů a obcházejí své sousedy se slovy „**Trick or treat!**“ (Koledu, nebo vám něco provedu!). Sousedé děti obdarovávají sladkostmi a malými dárky.

Obdobný svátek, **Dušičky**, slavíme i u nás. Jedná se o **vzpomínku na naše blízké zemřelé**. Lidé zdobí hroby květinami, věnci a svíčkami. Čím více svíček, tím více si duše zemřelých mohou ulevit od bolesti. No tedy alespoň se to říká.



Knižní novinka



Autor: **Philippe Pozzo di Borgo**

Vyprávění člověka odkázaného na invalidní vozík, které se stalo předlohou filmového hitu Nedotknutelní.

Philippe Pozzo di Borgo pracoval jako zástupce ředitele vinařských závodů Champagne Pommery, druhého největšího výrobce a prodejce šampaňského na světě. V roce 1993 ochrnul následkem pádu při paraglidingu. Od té doby je odkázan na pomoc druhých. Později ho stihne další rána – úmrtí milované ženy, po němž zůstává sám na výchovu dvou dětí. Z invalidního vozíku diktuje své vzpomínky, touhy a úvahy o světě. Celých deset let ho při životě, který střídáním dramatických momentů a groteskních situací občas připomíná horskou dráhu, udržuje přistěhovalec Abdel, jeho anděl a „děbel strážný“ v jedné osobě.



Podzimní poetické pohlázení ...
což je aliterace pokud to nepoznáte, vy barbarská hovada! –
člověk se tu snaží být poeta a vy takhle!

Podzimní promluva

*Když kvetla slunečnice,
to byla krása - paráda!
A pak jí z ničeho nic
vyskočil podzim na záda.*

*Skláněla hlavu níž a níž
až ke dvěma dýním:*

*„Teď už vás holky dlouho neuvídím.
Snad někdy v zimě,
to vy budete kompotem
a já v krmítku za plotem.“*

By Petra

EKOkout

Vyrobeno v PowerPoint
ECO-FRIENDLY módu.

BUĎTE V OBRAZE, BUĎTE EKO...

Tak jsme zase tady. Váš EKO tým v plné síle a s novými nápady. První věcí, kterou byste měli všichni vědět, je pokračování sběru papíru a kartonů. Bude vybírán dvojicí EKO týmáků každou středu od 7:30 do 7:55. Naleznete je na dvorku před garážemi. Více informací vám sdělí vaši třídní zástupci.

Váš agent K.



Dne 25. 10. 2013 jsme se zúčastnili pietní akce připomínající výročí vzniku samostatného Československa. Druhou hodinu jsme přišli o jazyk německý, což jistě s radostí kvitoval kolega Pavliš. Sice jsme přišli o velkou přestávku, ale jak praví právě kolega Pavliš, tak "furt lepší než drátem do oka."



Ze souboru trumpetistů vynikl Jakub Pavliš, jehož práce rukama zaujala nejednu mladou slečnu. I přes drobné zaváhání skvostně zatroubil státní hymnu při které i slzička ukápla.

Z řad udatných skautů zaujala slečna vlevo (bohužel nešla zachytit na fotografii, to prostě nešlo vyfotit beze smíchu!). Celou dobu aktu ostentativně "klepala kosu" a poté přidala i podivný smích. Dáváme 8 z 10 za styl.



Když je řeč o mladých slečnách, nesmíme zapomenout zmítnit, že si na své přišli nejen zavilí historici, ale i pochybná individua jako Jakub Klofát. Náš fotograf zachytil svým fotoaparátem několik jeho potenciálních "úlovků". Jakub všem ostatním vzkazuje: "Přijďte si mě na Facebook!"



V programu se objevily i výstupy studentů. Řada z nich byla spíš úsměvná na úkor předvádějících, jeden spíše nevkusně vzpomínal komunistický režim, snažil se o politickou agitaci a po zmínce o "holubici míru" nápadně připomínající ptáka ODS jsem už raději neposlouchal. Agitace to byla pořádně dlouhá, že si zasloužila i nervózní přešlapování kolegy Pavliše.

A nakonec zmiňme pilného fotografa v oranžovém, který (což je zajímavá anomálie) zachycoval snímky svíraje přitom se mnou vždy úhel roven $k\frac{\pi}{4}$ radiánů.



POD LAMPOU 11/2013

Jakub Hledík

IMG: Jakub Hledík, Jakub Pelikán

Zdravíčko,
Viktore!



